

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับ และทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อนิยมสารประเกตอกอสซิปบันเทิง ในประเด็นบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนไทย” ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

รูปแบบการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการศึกษาความล้มเหลวของตัวแปรต่างๆ โดยมีรูปแบบเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) ใช้การศึกษาในลักษณะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและวัดผลเพียงครั้งเดียว (One – Shot Case Study) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้วิธีการให้ผู้ตอบกรอบแบบสอบถามเอง (Self-Administration)

ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

กลุ่มประชากรที่เป็นเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนทั่วไปทั้งเพศชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการเปิดรับนิยมสารประเกตอกอสซิปบันเทิง โดยการเลือกในการศึกษาประเด็น “การสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับ และทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อนิยมสารประเกตอกอสซิปบันเทิง ในประเด็นบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนไทย” เนื่องจากนิยมสารในประเภทดังกล่าว กำลังแพร่หลายและได้รับความนิยมในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมทั่วไปอย่างสูงในปัจจุบัน

จากข้อมูลหลักฐานการทะเบียนราชภูมิ สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2550¹ ได้รายงานจำนวนประชากรในของ กรุงเทพมหานคร ดังนี้ ประชากรชายในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 2,727,574 คน ประชากรหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 2,988,674 คน รวมประชากรทั้ง 2 เพศในเขต กรุงเทพมหานคร เป็นจำนวน 5,716,248 คน

ในการนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณจากตาราง ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จลุล โดยผู้ศึกษากำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ที่ ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความคลาดเคลื่อนยอมรับไม่น้อยกว่า 5% เมื่อพิจารณาตาราง สูตรของ Taro Yamane ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

| | | | |
|-----------|-----|---|----------------------|
| โดยแทนค่า | n | = | ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง |
| | N | = | ขนาดของประชากร |
| | e | = | ความคลาดเคลื่อน |

แทนค่าตามสูตรได้ผลดังนี้

$$n = \frac{5,716,248}{1 + 5,716,248(0.05)}^2 = 399.97 \text{ คน}$$

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อ่านนิตยสารประเภท กอสซิปบันเทิงในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

¹“ประกาศสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง เรื่องจำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร แยกเป็นกรุงเทพมหานคร และจังหวัดต่างๆ ตามหลักฐานการทะเบียนราชภูมิ,” <http://www.dopa.go.th/stat/y_stat50.html>, 31 ธันวาคม 2550.

การสุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นตอน (Multi-Stage Sampling) และแบ่งการสุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ชั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) คือการเจาะจงเลือกเก็บข้อมูลจากผู้ที่เคยอ่านนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงในเขตกรุงเทพมหานคร
2. การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยผู้ศึกษาจะขอร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากผู้อ่านนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิง ที่พำนิสตานที่ต่างๆ อันเป็นแหล่งที่มุ่งชนของกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายมากที่สุด อันได้แก่ ศูนย์การค้า สถานการศึกษา บริษัทเอกชนและแผงหนังสือทั่วไป ในเขตต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ เพื่อให้มีการกระจายของกลุ่มตัวอย่างให้มากที่สุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้นนี้ คือ แบบสอบถามเรื่อง การสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับ และทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิง ในประเด็นบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนไทย ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง รวม 5 ข้อ ประเด็นคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาขั้นสูงสุด อาชีพและรายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง ประเด็นคำถาม รวม 4 ข้อ ได้แก่ รายชื่อนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงที่กลุ่มตัวอย่าง เคยอ่าน สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างมักอ่านนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงเป็นประจำ พฤติกรรมการได้มาซื้อนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง และความถี่ในการอ่านนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง ในประเด็นบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนไทย ประเด็นคำถาม รวม 23 ข้อ ได้แก่ ระดับของความน่าสนใจของนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง ความน่าเชื่อในเนื้อหาของนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง การยอมรับในการนำเสนอข้อมูลแบบในนิตยสารประชากรประเทศก่อสีชีปันเทิงของกลุ่มตัวอย่างที่มี

ต่อ尼ิตยสารประเกทดังกล่าว ความคิดเห็นต่อประเด็นเพื่อประโยชน์สาธารณะของนิตยสารประเกท กอสซิปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง ความเหมาะสมของวิธีการได้มาซึ่งภาพข่าวและเนื้อหาของนิตยสาร ประเกทกอสซิปบันเทิง และความคิดเห็นต่อประเด็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของนิตยสารประเกท กอสซิปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง เป็นต้น

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาสามารถแยกแจงตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาตามสมมติฐาน การศึกษา ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1: ผู้อ่านนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิง แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้อ่านนิตยสาร ประเกท กอสซิปบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิง

สมมติฐานข้อที่ 2: ผู้อ่านนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีทัศนคติต่อนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิงแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้อ่านนิตยสาร ประเกท กอสซิปบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร

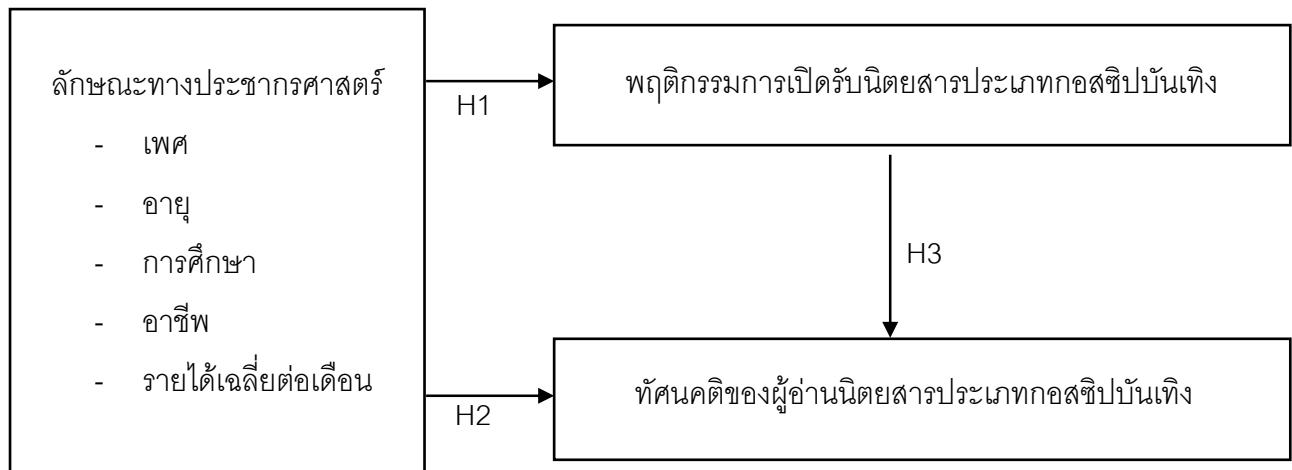
ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติของผู้อ่านนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิง

สมมติฐานข้อที่ 3: พฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิง มีความ สัมพันธ์กับทัศนคติของผู้อ่านนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิง

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิง

ตัวแปรตาม คือ ทัศนคติของผู้อ่านนิตยสารประเกทกอสซิปบันเทิง

ภาพที่ 3.1
แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในการวิจัย



การออกแบบมาตรวัดและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

ผู้ศึกษาได้ออกแบบมาตรวัดและกำหนดคะแนนคำตอบที่ได้จากแบบสอบถาม โดยได้ออกแบบมาตรวัดของตัวแปรและตั้งเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปร ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปทางประชากรศาสตร์

1.1 เพศ

เพศชาย

เพศหญิง

1.2 อายุ

ต่ำกว่า 18 ปี

18 – 22 ปี

23 – 27 ปี

28 – 35 ปี

36 ปีขึ้นไป

1.3 การศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษา

อนุปริญญา/ปวส.

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 อาชีพ

ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

พนักงานบริษัทเอกชน

ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย

นักเรียน/นักศึกษา

พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษตร民

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ต่ำกว่า 10,000 บาท

10,001 – 15,000 บาท

15,001 – 20,000 บาท

20,001 – 30,000 บาท

สูงกว่า 30,000 บาท

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเภทกอสชิปบันเทิง

2.1 รายชื่อนิตยสารประเภทกอสชิปบันเทิง

ซุบซิบ

เม้าท์ซิ

Gossip Star

Oops

Dara Daily Tabloid

TV Gossip

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.2 สถานที่ที่อยู่อาศัยสารประเทกอสซิปบันเทิง
บ้านตนเอง

บ้านญาติหรือคนรู้จัก
ที่ทำงาน

ห้องสมุด/โรงเรียน

ร้านหนังสือ/ແພນหนังสือ

ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ

สถานเสริมความงาม/ร้านเสริมสวย

บันรถ ระหว่างการเดินทาง

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.3 พฤติกรรมการได้มาซึ่งนิตยสารประเทกอสซิปบันเทิงของกลุ่ม
ตัวอย่าง

ข้อเอง

คนที่บ้านชื่ออ่าน

เข้าจากร้านหนังสือ

ยืมจากเพื่อน/คนรู้จัก

อ่านที่ทำงาน/ตามสถานบริการต่างๆ

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.4 ความถี่ในการอ่านนิตยสารประเทกอสซิปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง
4-6 ครั้ง/สัปดาห์

2-3 ครั้ง/สัปดาห์

1 ครั้ง/สัปดาห์

ติดตามอ่านเป็นบางสัปดาห์

ข้อมูลที่ 3 ทัศนคติที่มีต่อนิตยสารประเทกอสซิปบันเทิง

ผู้ศึกษาใช้สเกลในการวัดแบบ Likert Scale โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนต่อการ
วัดทัศนคติต่อนิตยสารประเทกอสซิปบันเทิงออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ปานกลาง ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

วิธีการแปลความหมาย โดยสามารถนำคะแนนของระดับความคิดเห็นมาหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

| | | |
|--------------------------------|---|---------------------------|
| คะแนนสูงสุดของระดับความคิดเห็น | = | 5 |
| คะแนนต่ำสุดของระดับความคิดเห็น | = | 1 |
| พิสัยของคะแนนเฉลี่ย | = | คะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด |
| | = | $5 - 1$ |
| | = | 4 |
| อั้มตຽภาคชั้น | = | พิสัย / จำนวนชั้น |
| | = | $4 / 5$ |
| | = | 0.80 |

ผลของการวัดทักษณคติที่มีต่อนิตรสารประเทกอกสชิปบันเทิง จำนวน 23 ข้อของกลุ่มตัวอย่างได้จากการนำคะแนนของแบบสอบถามในส่วนดังกล่าว มารวมแล้วหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยระดับต่างๆ ดังนี้

ข้อความด้านบวก จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ คำถ้ามข้อ 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5, 3.7, 3.9, 3.10, 3.12, 3.15, 3.16, 3.17, 3.20, 3.21, 3.22, 3.23

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 หมายถึง มีทักษณคติต่อ尼ตรสารประเทกอกสชิปบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 หมายถึง มีทักษณคติต่อ尼ตรสารประเทกอกสชิปบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยมาก”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง มีทักษณคติต่อ尼ตรสารประเทกอกสชิปบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยปานกลาง”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง มีทักษณคติต่อ尼ตรสารประเทกอกสชิปบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยน้อย”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง มีทักษณคติต่อ尼ตรสารประเทกอกสชิปบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยน้อยที่สุด”

ข้อความด้านลบ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ คำตามข้อ 3.6, 3.8, 3.11, 3.13, 3.14, 3.18, 3.19

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 หมายถึง มีทัศนคติต่อนิิตยสารปะเทกออกซิบบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยน้อยที่สุด”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 หมายถึง มีทัศนคติต่อนิิตยสารปะเทกออกซิบบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยน้อย”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง มีทัศนคติต่อนิิตยสารปะเทกออกซิบบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยปานกลาง”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง มีทัศนคติต่อนิิตยสารปะเทกออกซิบบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยมาก”

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง มีทัศนคติต่อนิิตยสารปะเทกออกซิบบันเทิงในระดับ “เห็นด้วยมากที่สุด”

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการทดสอบครั้งนี้ ได้มีการทดสอบเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยการนำแบบสอบถามที่ได้รีบูร์เรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชี้ให้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญทางด้านสถิติ เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) ความเที่ยงตรงทางโครงสร้าง (Construct validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เพื่อพิจารณาดูว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสมและมีความชัดเจนของถ้อยภาษาตรงตามประเด็นการศึกษา และสัมพันธ์สอดคล้องกันแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาและวัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือไม่

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ปรับปูร์แก้ไขแล้วไปทดสอบก่อน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาทดสอบหาค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้เทคนิคการวัดความสอดคล้องภายในตัวเดียวกัน (Internal consistency method) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟากرونบาก (Cronbach's Alfa Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistic Package of Social Science)

ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ปรากฏว่า แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7387 แสดงว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง เนื่องจากค่าที่ได้เป็นบวกและมีค่าเข้าใกล้ 1 มา ก นั่นหมายความว่า แบบสอบถามนี้สามารถนำมาใช้ในงานวิจัยได้เป็นอย่างดี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐานคือ การแจกแจงจำนวนค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อจัดรวมข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่เพื่อนำมาอธิบายข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการเปิดรับนิตรสารประเภทกอสชีปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง และทศนคติต่อนิตรสารประเภทกอสชีปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต่างๆ ตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ โดยใช้ธีการทดสอบแบบที่ (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation)

การประมวลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ หลังจากที่ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด เรียบร้อยแล้ว จากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดมาตั้งรหัสของตัวแปรตามที่ได้กำหนดไว้ แล้วจึงบันทึกข้อมูลลงในระบบคอมพิวเตอร์ และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Window